

Dette indebærer, at indgrebet skal udspringe af »almene, saglige, samfundsmæssige vurderinger«, jf. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret 2 (3. udg. ved Ole Espersen, 1980), side 683, samt Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 3 (2. udg., 1997), side 187.

Om grundlovens § 73 kan i øvrigt henvises til bl.a. Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 717 ff., og Orla Friis Jensen, Danmarks Riges Grundlov med kommentarer (1999), side 367 ff.

Spm. nr. S 2442

Til indenrigsministeren (18/4 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange mennesker, som efter almindelige internationale standarder må karakteriseres som terrorister eller krigsforbrydere, som Danmark har givet asyl til, siden den nuværende udlændingelovgivning blev indført i 1983?«

Begrundelse

Ifølge Etiopiens ambassadør i Stockholm, Tewelde Gebru, gav Danmark op gennem 1990'erne asyl til »et stort antal« krigsforbrydere og terrorister, som så ikke kan retsforfølges i deres hjemland.

Da flere afrikanske lande tidligere har beskyldt Danmark og de nordeuropæiske lande for gennem deres liberale asylpolitik at holde hånden over terrorister, er det vigtigt at få klarhed over, i hvor stort et omfang Danmark har fungeret som asyl for den slags personer.

Ifølge ambassadøren har den etiopiske regering gentagne gange henvendt sig til det danske udenrigsministerium – på et tidspunkt også med en navneliste på de eftersøgte – men hver gang forgæves. Det er derfor påkrævet at få undersøgt sagen.

Det etiopiske tilfælde er ikke enestående, men der foreligger flere andre tilfælde, hvor der er givet asyl til mennesker, som viser sig at være skyldige i folkemord. Det kan ikke være dansk flygtningepolitikens opgave at give arbejdsro til terrorister.

Svar (27/4 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Af udlændingelovens § 7 følger, at asyl meddeles til udlændinge, der er omfattet af flygtningekonventionen (udlændingelovens § 7, stk. 1), eller hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrunnet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at vedkommende vender tilbage til sit hjemland (udlændingelovens § 7, stk. 2).

Efter flygtningekonventionens artikel 1 F finder konventionens bestemmelser ikke anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende:

- har begået en forbrydelse mod freden eller en krigsforbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod (litra a),
- har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden vedkommende som flygtning fik adgang til dette (litra b),
- har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med FN's mål og grundsætninger (litra c).

Disse udelukkelsesgrunde finder i praksis ligeledes anvendelse i forhold til udlændingelovens § 7, stk. 2. En udlænding vil således være udelukket fra at få asyl i Danmark, hvis der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende er krigsforbryder eller terrorist.

Udlændingestyrelsen har i den forbindelse oplyst, at styrelsen på grundlag af oplysningerne i hver enkelt sag overvejer, hvorvidt der måtte være grundlag for at anvende udelukkelsesgrundene. Udlændingestyrelsen modtager således løbende oversigter fra de internationale krigsforbryder-tribunaler over personer, der er eftersøgt for krigsforbrydelser, ligesom styrelsen i konkrete sager retter henvendelse til tribunalerne. Oplysninger fra disse kilder anvendes ved asylmyndighedernes afgørelser af asylansøgningerne. Herudover indhenter styrelsen yderligere baggrundsoplysninger, såfremt oplysningerne i en konkret sag og de generelle baggrundsoplysninger måtte give anledning til det, med henblik på at belyse, om udelukkelsesgrundene bør bringes i anvendelse.

Endvidere undersøger Rigspolitiet efter Danmarks indtræden i Schengen-samarbejdet alle asylansøgere i Schengeninformationsystemet (SIS), blandt andet med henblik på at undersø-